

да се учредява административното правосъдие, отъ друга — да изтъкнатъ нуждата отъ него и така да гарантиратъ неговото съществуване. У насъ административното правосъдие се налага отъ чл. 42 на конституцията, която прѣдвизда административно управление съгласно съ законитѣ. А да опрѣдѣли начина на неговото уреждане, учредителтъ е прѣдоставилъ на обикновения законодателъ, който по силата на чл. 13 отъ конституцията е длъженъ да отговори на статуираното задължение: да повѣри правосъдието на органи на съдебната властъ безразлично, какво е тѣхното наименование, т. е. на органи и учреждения, които ще бждатъ напълно суверенни въ даването защита на правото³⁾.

Въ логическа послѣдователностъ на туку-що казаното изпѣква първиятъ принципаленъ въпросъ: административното правосъдие на какви сѣдилища трѣбва да се повѣри, дали на обикновенитѣ общи или на особени, наречени административни сѣдилища?

Прѣди всичко учредяването на специални „административни сѣдилища“ ни най-малко не може да се обоснове съ мотива, че възлагането на обикновенитѣ сѣдилища и административна юрисдикция би било противно на принципа за раздѣляне тритѣ власти, слѣдователно противно и на съврѣменнитѣ конституции, които ужъ строго се придържали у поменатия принципъ — единъ възгледъ, който е ималъ рѣшаваще значение и днесъ още се поддържа отъ мнозина въ Франция.

Зашото, както се обясни на друго мѣсто, не само че съврѣмениятъ конституционенъ режимъ не изключва възможността, щото единъ и същъ органъ да упражнява разнородни функции, но и защото „административното правосъдие“, възложено на общитѣ сѣдилища, би било въ истинския смисълъ на думата правосъдие. Да се раздава административно правосъдие, не означава, че изпълнителната властъ се подчинява на съдебната, понеже както цѣлата дѣйностъ на сѣдилищата, доколкото тя се отнася до правораздаването, е

³⁾ И вотътъ на Учредителното събрание противъ „Държавния съвѣтъ“ (срв. по-долу § 82) не може да се схваща като вотъ противъ административното правосъдие: това бѣ вотъ противъ цѣлата институция, на която между друго бѣха възложени и съдебно-административни функции, вотъ противъ желанието да се постави „Държавния съвѣтъ“ надъ законодателната и надъ съдебната властъ.